ASL-49

Wali-u-Allah Mattoo

- Kashur Chihil Asrar

کاشر چہل اسرار

- Mohammedi Press Lahore

- 1360 H

- 32 Pages

ـہ حقوق محفوظ ہیں۔

۷۸۶

شد این سلسلہ آگاہی من چون دل پروانہ و شیدائی من

گر چہ بسی راہ سوی طلب است لا و امام ہمدان اقرب است

الحمد للہ والمنہ کہ

اندرین زمان مسرت اقتران این کتاب پر اسرار گوہر بار یعنی

کاشر چہل اسر[ار]

مترجمہ عارف باللہ ولی اللہ صا[حب]

حسب ایماء

مالکان نظام امین کشمیر بک ڈپو کاکھن [illegible]

بحسن اہتمام

حافظ محمد عنایت اللہ صاحب امام مسجد گاؤ دیار

بماہ جمادی الثانی ۱۳۶۵ھ طبع گردید

تعداد طبع ۱۰۰۰ (در مطبع دین محمدی واقع لاہور طبع شد) قیمت ۲ر

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد للہ رب العالمین والصلوٰۃ والسلام علیٰ رسولہ محمد سید الاولین والاخرین
وعلیٰ الہ واصحابہ الہادین المہدئین الیٰ یوم الدین ٭ قال العارف الصمدانی
والامام الحقانی والفرد النورانی بانی مبانی الاسلام الامیر الکبیر سید علی الہمدانی
قدس اللہ تعالیٰ سرہ وافاض علینا فیوضہ

۱ـ	ی گرفتاران عشقت فارغ از مال و منال والہان حضرت را از خود وجنت ملال	

چھوی گرفتارن چھ جانن حالِ دنیا خوش گران
جانِ جنت جانِنی دیوانہ خاصن گوران

مفلسن جانن سلیمن آسمان جانوی غلام
سالکو لگتہ زمری چھ ون عالمن کرمت تمام

عارفن کن وچھہ چھی قبران فرشتن جانی
مدبرن حیرانیاہ کیاہ بہ بہشتن جان [illegible]

عشقہ چھیر چھ جانہ ستن میزہ ون نو آسمان
حالِ حیران براندسی جانس چھ اند [illegible]

ذکرہ جانے ہند چھو وتھمت شور جانن بلبلن
زورہ ہمت چھ مدہ چھوک سنبلن نیر [illegible]

ذاکرن ہند نغمہ کروزی سوین زرتہ انوی
وصلچہ یوشہ تھری تل چھ جانن تشی چھک گوی

تِھی کران گلزار یا رسی کِتھو پوشہ باغ
دشمنس انیم [illegible] کھیا وہ ناوان تشی چھ ملغ

طوطہ ہیرم گل گمت چھی ما عرفنا وانی
لا مکان کراونتہ جایاہ کیاہ خدایا چھوک غنی

بنہ جانہ ذاتِ پاک خاکسی ہیٹ تاف ہیو
نتہ کم کم جلوہ نزاون کیاہ مزہ گلزار و

کما لنفس کیا نقش آدم دالنفس یا منت قلم
کھنونہ کانہہ انسا بسی ہیو دنہونہ کانہہ صاحب علم

یم برسن جانس چھی سر تراوِتھ لبو مرتبا
مرحبا بڈ مرتبا تھم لبومتس صد مرحبا

مایم چھ جانِ عشقن تا ابد تم زندہ رود
گکان مم جانی غمن موجود چھی تم زاہ نہ رود

یم غمہ ون عشقہ شہنہ چانہ رٹ تہ اسکالہ
بو چھمتن چانن ننانی چھوٹو پہ اندر عسل ٣
داو چانوی دادلدن چانی دادن دوا
زانو نم دامہ یم اک یہ عشقن جام چھو
بادہ نوشی چانن زانن بڈ صاحب کمال
زو نہ سر ندی بو بادن بادہ نوش چانی
شاہ ہمدان تمنا جان فشانی بادبا

پوچھس نے کورِ مادر زاد کیاہ غم
نابیر زاوون گرین اندر چھہ معلوم
ذکرہ چانہ سیلبی دیو نیر چھوی
زانہ داؤد وچھو معروف جنیدی کیاہ یہ گو
جان فروشی چھون عمار وہا چھو سلمان و بلال
لادناہ تھاوم یکیبا جان فروشن چانی
چھوم تمنا چھوم تمنا کیاہ سنا مطلب لیا

۲ے

قبلۂ دل آفتابے وی اوست
کعبۂ جان خاک راہ کوی ہاوست

قبلۂ دل مہر روتس بادہ سند
بارن ہاون زلفِ پیچانک خماہ
حسن رو ہاون نہ دین نزاوہ بوز
چلہ بان چارن کمانی پر شکن
بس گرفتار راہ بعالم کرمنوی
گلرخن ہند گل وزل انزروی او
دادہ تمندہ ودان کم دیرہ چھی
عشقہ زاران بادہ سند تل داو کیاہ
غم تندوی چھوی دوا دی لدن

کعبۂ جان خاک کونس بادہ سند
آوہ راون انہ محبتن عالماہ
موی نزاوون نہ کفرن کر ظہور
تیر باران بلا فرع عاشقن
زلفہ کنڈن چھوی تمند فرمنوی
سادنی ہنز زندگی ازچوی او
نی دلن ہنزہ دیرہ تمنہ بیہرہ چھی
نگیبن جشین تیزن جاو کیاہ
دوکھ تندوی وکھ دی ہالم زدن

...ر بر ... نا روا	عاسقن آهي نه جنهن وي کا نهه خبر عاشقن هندن جهو کن سوي جهپي وا

ک ۳

ارباب ذوق در غم تو آرمیده اند
وز شادی و نعیم دو عالم رمیده اند

بس چانئي ڏوکهن نه غمن سڻيني قرار لگو از شراب حسن و جمالت من نشه هم هيءَ ته ون ڏنوي نه بس جانو سکنجه گو گي اک ڏوها و فان ته کن چان جا بو نه عاشق ته عشقه بنا و نه من نفا و ته بروشني از ناز يار و محنت اغيار گي خلاص ڏيسنن سو جان جان مکان لا مکان گوک نو ڏلو که دل ڏنو کهنه سين باپمال عشق عشق غمن لسند جهو علي شاه مثنوي	لن ڏوان جهانني جهو سو کهن نغمن فرار مول هاره هند نه يا نو جهو جورن من نشه مردارني نشه سو ڙوي ڏو ر رنجه گو رن ٽاره ني کران جهه نه ڏون عالمن نظر تراوت به خانقاه نهڏن منبرن کهني نم نم جهه يم بوان ته بنش چان جهه با رخاص جي گگي نه جي ز جام بقا دامه دامه جوک وته ننگ و نام و کبر و جهوک بس چال عشق روز ازل من به جهو ڏنو گ ڏ مثنوي

ک ۴

هر آن جان که غمش برد وي قسم نيست
ندميش در دو عالم جز ندم نيست

همس بش جان جانن غم فروي نه ندامت نه پشيماني سو هيٺ گو ڏڏوي بس نه بدرد او دل و جان	همش ڏون عالمن منز گهنه تروي نه سپين آن تا و ناه بش باو سن پيو سن نه آ سنوي نمند جهو نه جان

جہانس جلوہ دِتھ چھوی سانہ ہمدم
زِ محرم نہ نوی کرِہ کُک تہ محروم
بہ آسُن جانہ بانس کِتھ زہ ٹھُر چھوی
زہ در دریائی وحدت نی دِتھ پان
سَرِ رُس از سِرِّ معنی باخبر چھو
فنا گژھ بحرِ وحدت یُس فنا گو
سپَن یار زاہ مَرِ وچھہ کُن مہ یَر مائے
ہمت ہار رک لبکنہ مطلباہ زاہ
شہِ ہمدان ہمت چھوی علی شاہ

وچھِس نے کورِ مادر زاد کیاہ غم
پرُس ناووت گرِیس اندرِ چھہ معلوم
گتہ سیتن سیمنت کر نورہ ژ چھوی
کمک آسی دِتی کتہ دُرِ عرفان
سو سرار رشادی و غم بیخبر چھو
سو روشن بارٹ زاتی کیاہ سنا گو
بکھے جمشیدنی پٹ چھی بہن جائے
ہمت کر چھوک ہمت یا زہ ہنو نزاہ
ہمت نے چھس لبی نہ مطلباہ زاہ

غزل

راحت ار خواہی بیا با درد او ہمراز شو
دولت ار جوئی برو با عشق او جانباز شو

یُدِ گژھی راحت وُلوسبین تہ تمنند دادلہ
عشقنوی سامانہ جانبازی نہ سربازی چھہ لوز
ینت وسِ بابنس ٹنگ گوتاہ نہ اَتھ مول پینگہ فلُ
گوُتھ کالاہ کاشنی ہند بارٹ تہ ڈک سیم بنے
جان وتن نہ کفر و دین اَتھ وِنہ اندرِ ڈھر تہ چھو
گانٹہ ہند بابھِن کھوان مردانِ تن چھوک گو کِ خوار
چھوک تھدہ آلکو زہ یارُو چھوی تہ مُنٹھ ہمت آشیان

بُدِ پژھک دولت گرِژ ہو ر دِ عشقِ او شب و روز
مُول بہ بدنامی نہ بیراوت زہ ہم سامانہ روز
پینگہ فلُ نزر و نبیزر کانی یار زہ سُند پروانہ نُل
زندہ یانی زندنی صاحب لبِ ہند بارِ ہر
عاشقی چھوک سارسی بربادِ دِن چھوک کاسِ دُوی
تُل وِ ڈوُ بر آسمان شہبازہ کر جانگ شِکار
والہ وانشی ژٹ تہ واتاہ کدِ مکان کر لامکان

رانہٕ ہیوٗنز لامکانک چھُوک تہٕ مالِن یاد یاد
لامکانَس ہیٚتھ مکان کر کاوِفی اندر مُراد

دِت چھُہ دروانہٕ سٔپُنت شاہِ ہمدانس نِہو
یُس نزاری گو علی شاہ ہوسو بٔیت بخش کھنُوی

ے ۶

گر آتش فراقش با صبر یار بودے
اندوہِ اشتیاقش در دیدہ خار بودے

صبرس نہٕ عشقہ نارس اکہِ انہ نو ٹھان چھُہ
تیزی چھِہ شوقہ خارس گلزارسی تُٹھان چھُہ

بٔدوی سو عاشقن نش اکسا غنہاہ کھٹی پانٔے
لولو زِثی سو جامن ہو لوٗنٹی دل تہٕ جان

بٔدوی سو اک پرواہِ نش از حُسنِ خویش نیراوے
ساٹھن فدائین جان آتشِ اندر سو مارِوی

درواز گے کرِک بابٕ دل بردِش نیرٕ گیاہ
اندر آٹھہ نکوی ناد بُدِس کُنن اژی زاہ

مشکُس نہٕ منندِس مشتاقنی چھہ کانہہ برات
دریایِ عشقسی تہٕ انتو بالکل لبِس نہٕ آنت

بُد ساسہٕ تہٕ اُنسو کافرِ عشق اوہٹی پوی
گو سالکن سوا اندر کامل تہٕ مردِ خوشخوی

شُنیم ز روی شاہِدی پٕٹ عالمس نژُن مے
بُدیو نہٕ بویم مادربارسی اژُن مے

از آسمان نہٕ گنہ زبھنی تعد آسہم چِکہ جاوٕ
عشقہ شہیدنی سبٔت بُد آسہی مٕہ تہٕ ناو

ہٕت جان نہٕ شاہ ہمدانہٕ ندِس چھِہ جان مے چانے
انَ ڈالہِ ذوالجلالس تہٕ چھِہ تہٕ چھُو منٕز جہانے

ے ۷

عارفان سرّ خدا از کوہ و صحرا شنوند
رمزِ پر شور و شتاب از کفِ دریا شنوند

عارفو صاحب حالو کوہ آو بُوزِوی
آبہ شور و نشہٕ مطلب تہٕ سرّ بالو بوزو

سرّ بیبن چھُو کہہ معلوم ڈکہ لانن تی گوس
معنی سورہٕ طٰہٰ ظاہر انبیارن آسو

نارہ تہٕ دمن نغرہ بامن نمیہ پھیرہ تراوَن
زالہ ناوان فلکن تہٕ نالہ ملکن داون

یوسف جان ملامت زنا بہت زلیخا دیان
مصر دل ہان دی دکھہ کر دیہی نشہ فرعونس دی
تیو کھہ انعام الٰہی نہ بشارت ہت آہی
قدسیو وا یو تعاره اسہ فرمانی پال
عشقہ یارن تر اراہ اک نارہ اندر لیو ہائے
شاہ ہمدان نینہ کو ٹھرجو نہ وتھی سو گھران

شاہدی یا کبیہ تنہ غم نز لیخا بوزن
صدق موسی ڈیٹھوہی تہ ید بیضا گن نور
عالمس کرکھہ خوشی نہ بجو شتی غم بیہ دلی
نفس دل ییل یوانی بوزنی کلمہ حق الو
کرنہ گوشن خر گوشن نشہ اکہ زنگن دے
کن دہ ذکرہ فکرہ سان دیہہ نیلہ یا نی چھو وزان

از نفحات قدم حضرت اسما کشود
وز نسمات کرم صورت اشیا نمود

آسو کھٹت گن نہ زن پردہ ذات دراوہ نو
پھوک دین باغس دی لوی گل نہ ییل وچھیہ بلبلی
مہر محبت دل اہل و فا نقاوتی
براندہ چی مز چھی آنی سارِشہ ساری گدا
موکھہ دوان نوح دی خلیل ہا دنی مہیت جمال
یار گی رانی پتر عشقہ یارن چھی ونن
کاتب حکمت گڈان ہرٹ بجیہ گم خط وخال
قطرہ بدریا پیت نمتوی گلنھی اگمت
پت گھڑن ادبار یا نو سا نو ٹھر ینیدار سا نو
شاہ ہمدان نظر کر بلیہ دوان عالمن

باطناہ ظاہر سین رخ نہ موکھہ وچھہ بن نزن
غم بونفس برقع تو ی آسو نہان یا بکلی
رد کرن کبر دچھو د کافرن پتہ یاونی
چھوم کے چھوم ہر وقتے آیینہ ذات خدا
گالنی عاد و ثمود زرٹ پوان ہاوان جلال
ہو رو مارکن آدمن جانوارن نہ سہن
صفحسی کراوان صفا غیر نکوی گو ول
بڑ عجب بحر محیط چھو بیھو دم ہت حمینت
دو ہم یوت ٹھرکر دی لت تنس غم باہزانو
سجدہ دت ہر کانہہ ذرہ تس کیونی دیٹھن نمن

٩

رندان جانفشان که قدم بر فنا زنند
بر خوان درد هجر صلای غما زنند

جانبازن رندن جي جهومرن زنده پانه جان
اُشه وانه سينن سيران کرن ٿي گهڙن خجل
باري جهيه نه منگان نه نزاري کران ڦله
نه لوح دل جهلت کوڏي ماسوي کهيه
منا ئه خدا جهيه دماه بان سو جام ڇپوک
از مدين وفا جهيه لب شهر صفا ڙلان
بامت بملک عشق و محبت نگهن ملني
بان ڇپوک واره کاره بدار الفرار کي
بامت علي شهن تره هڙ رنه برڙ نهوک

دادن ده وکهن هندوي جهونن نعمتکو نه خوان
سر ظاهري سين نه ودن نم بطور دل
رجهيه بار باز دليو طبيعت جهو نزله
فاصفح لنا وزان نمش تزا اٿهل جهيبه
انخم لنا وبان جهه سهاه ذوق و شوق گوک
نل خيره فل منگان بله نيله بل تولان
مرداره سي کثيف ته هوڻ لت گوڏي دي
دار الفنا سي ٿڇه ته وار مار هي
برسدره قناعت في دولت قدم دنگ

١٠

نقاب عز اگر یک قدم ز روی خود براندازی
هزاران بیدل از هر سو در آیند در سر اندازی

سو دلبر نه ٿه بڌ تراوي نه هاوي اک کال خاص
کنوهي نم زلفه گنڊ هاون گهڙدون عالم کراڻن
دکهي ٿر وهنڊاه ته معشوق موکهون ڦنا و ڀايان
به کرا ڪل کفر و دين ٿهي خزانس ٻيٽ طلسمان هو
هٿني لواز خوشي بار و گرمي نره قرباني

هيئي جان عاشقن نه ماره ٿاوي ساسني هندسان
پئي پراگناش يد وي انش گڏهي گلا هون
کهي زن عنبر نس عنبرن هره سين کرکيان
موکهي ماهک عيان ٿيم هو الله هو هو الله هو
ڪي نه ارک مه دلدار و مه بدڃهم سي مهرباني

گئے مہ صُوپرتح کاسک یعنی آہ مند میا ہو   کڈھم سر مشرقہ چاپانہ ڈٹم پُدا آفتابس گراہو
گر ڈٹم جنت مہ دوزخ ھو وڃین آسمنس جھڄاہو   پئی نان دوزخس ڏوکھہ جاہو مہ دوزخ جنھانزا ہو
علمداری جلوداری کرن ٿن مہ ملک جاپتی   لکھک می قیرس اندر کرک پُد مہ مھربانی
نہ ھماران برس جانیں ٿڇي پراان گڏن لاڏُوی   رواکریس ھمہ جاجنھ دادان تسندن داروے

۱۱

دیلے را کز غمِ عشقش سر موئے خبر باشد
ز تشریف بلای دوست بر وی صد اثر باشد

پیس اکیتی لس تسند ذراہ اکڙ وکھہ تہ دادوی ہیو   ڏٺس مُو کھہ مھرجانان رخس تن ھیت نشانہ گو
پیس تم غمزکی رمزن انن زلفن پریشانی   سوپام ونگ کفر ودین ایمان کینھنہ نوزانی
ووتی کیاہ دلبرس مانیں گل سوری سانی جھو   دل من گرہی لینس نہ وسو گرنم تار منقل ھیو
ذہ گھن گرمری جھی جاسوشاھنشہ جھو پروا ے   خیال خام پُن تسند جھو گنشن بادشاھن جاے
گدا یس یس منس سلطانہ سری ھمری چھی رچھہ   زہ برین زندگی دال دادلہ تہ اچھہ دہ نہ چھی
ذہ زہاران رنجہ رتوی جاہ گنج منصب شاہی   خطرس دل محبت ڈنو ذہ چھی دولت اگر خواہی
برہ برہ فیرنہ سینن یہ دولت زاہ دنی نہ لوز   بھت کر فیر ناہ ھیو جابہ اکسی دارہ بردن تروز
ذہ آخر پرپرہ سینن ندانی سہراین معنیٰ   ذہندن دریا چھہ حیراتی رٹن اگرہ ھو گھی دانا
علی شاہ ہو لبیک گو ہرہ ڈو نگاہ کر قدم رنبر   ذوس گندن جھو پیس گھور د گڈوی نم در معنی کر

۱۲

ہر سرے کز سرِ عشقش والہ و شیدا شود
از بد و نیک وجود خویش ناپروا شود

بسند دی سر بسر عشقن تسندی شیدا کروی   نس مٹھوی سار دی نم گر بانگوی پروا بروے

بسند بن جانس دلس لگولولہ تنند آمت ناو
نیک نامی گهژ ہئی پُن کنت شیت درواہی
آ بجبوانی گهژی، در ظلمت ناو دتاشس
حل بہ مشکل گر گهژی چهو ٹهر ہیانس پان پان
ابر کوی چهوک آبہ نیوراہ اکہ ٹیومُت قطرہ ناو
نا گنِاہ بدوی چهس اندر اچهی فانی سپُن
جابہ جابہ جُ پنجہ ماہر نستر شہرت پیہ
گاسہ تهی دی دِی علی تتاہو کهٹک کوتاہ بہ یار

گوسو نت اندر تھولاگن منس ارمان تہ راو
ژل ملامت ہت چهہ بدنامی تہ عاشقبار سپی
اچهہ وٹت پانس نشہ وچهہ خواجہ خضرن پانس کٹان
گهژ فنا پانس نشہ ہچی جان جانس سیت زان
یک بد ریاد ک برتہ پن بلہ زہ نل نی ہا واو
فوتمتس پانس ہی فتحاہ پرزلون ہک پیٹن
شور و غوغا وتهو ننہ نیوخیمہ تمنددِ بیہ
غفلہ نندر نہ فکرہ تہ زٹہ زالہ اتہ تهبہ جهونہ وار

۱۴
دوش دل در غم او میزده با جان رائے
که ترا در سر این سود نشد سودائے

کالہ ونوم وندہ دادہ وندنی میان زوئی
دبوسہ می ہے پانہ میانی پانہ نادانو ہے
تمنا پادشہن چهوی اسہ گهژ دولت جم
رازہ ہونس فرانہ ولج جوس عالمن ون تہ ودو
تنوینس پارہ سنزی کنت گهژ تس جرن بیہ دم
قطرئی سرو پاال گنتہ اکہ تہ تو پانہ
سارہ عمرہ ہنہ یہ. یو وندہ دادن اتهہ نار
چهہ خبر کہ بیخبر تس دلبرس کیاہ چهو خیال

گو نہ حاصل گو نہ کنہ آہی عمرہ سوی ہو سی
دولت فتاج سلیمان بگدا ما نہ دِنے
مہ ہش مفلسی پانسو بہ ارمان چهہ مہ کم
سوی لوکاران تس بولاران کیاہ سامی کیاہ گو
نمندی دہ ورانی نشاد پاہ چهس تہ نہ غم
قطرہ چهی والنجہ اندر کرہ دریا خانہ
لٹہ اکہ مے بدوی ہنہ ے جان جانن دیدار
تاگن گون وچهہ ماان لبہ گران خط و خال

عشقکوی لاف دِوان از شہ ہمدان چھو یہ کیاہ
بہ ونہ میانو ننن ون ہیبہ ہو سار نگاہ

۱۴

خوش آن سرے کہ بود ذوقِ سیر ما دیدہ
بچشمِ دل لبِ بحر از آن سرا دیدہ

یمن چھو سیر درون کار چھو مرحبا منی
وُچھان چھہ اندرہ ہیم اسرار چھو مرحبا منی

چھہ اندرہ وارہ دِھنی کن الستکس عہدس
دِوان نظر چھہ سرن کن مشن نہ چھو کیاہ دیس

وفا یہ پتہ چھہ رنگ بر نولان تم چھہ پران
جفانہ ساسہ بدی غم دلن دگن مارن

یِنِن پردہ نہ چھہ لایان گھٔرک اسی زاہ ابد و است
چھو امتحان بہ نمایان گھٔرک اسی زہ ابد و است

جفا نولان نہ چھہ بدوٗ وفا یہ ہند سِرہ دراک
پتو دپان چھہ امی سینہ انِھے زہ دلبرہ آک

اکسِ اکس گھنتہ سی بلیہ ۂرک برِ ژٹہ نہ صبور
صفا لبوک نہ ولنِ دائی زہ ہنت خلعت نور

ہوا گشن نہ چھو کھی نار گھسان زدنہ تبا
دِوان نہ ساسہ بدی زو من چھو باد صبا

فنا گھران چھہ بقا اس کنوی کڈونا واش
فولان گٹے نہ منزی چھو من وصالکو واش

کران چھہ زہر فنا دو نہ مجازہ نشہ پوان
بقاہ کوی چھہ شکر نہ شراب شیرہ چوان

چوان چھہ شوقہ تہ ذوقک شراب مالامال
خرابہ منزہ نہ ماوان سو خوش لقا چھو جمال

فوٹان چھہ شیشہ ظاہر زٹان چھہ ننگ و ریا
زٹان چھہ فر یہ گوٹہن جا وچھان چھہ نور صبا

بنان چھو پتن سو تجلی انان چھہ بیسی می
چھوان سو می زہ چینی چھو ک علی شو ہے ہے

+ ۱۵

نقابِ کبریا روزی اگر از روی بکشاید
ہزاران بیدل و شیدا ز ہر سوی برقص آید

رخسرِ نش بُرقہ بدنزا وِی سو موکھ تنِ باٹِھ ما وی
نزٔن ہن ساسہ بیدل مثر رخا حسن انی کیاہ کیاہ

ننسنر ڙها به زمينس هٿ پئي زن اک پي واهه تراوي — وڙيهه خاڪه گهري گلشن ته گهم گهم نوره فن ماوي
ڏلي منسنده مهر ڪي وو اوڙوڪ مشتاقني تي آوي — چهوڊ دون عشقه نارن جان ته پٽ گلزار سي ان ماوي
خوشي شادي چپهه منسند غم چپهه ادن ڪي ننسنز مرهيم — قولي نسنره فڪري لئي ذ بدڪرش حه مبدم ديودم
چپهه ڪهم ڪهم دل ٻڌن هم هم غمس ان اضطرابس منز — ڪمن جانن بيه بابه دن ارڻن بنهيسي حسابس منز
ڪمت چهي ساسه بد حيران خيالن ام ڪري و يران — ايڪنا عشقنوي مشڪاه بتن نو آرزو بيران
ليان مفتي خزانن چپها لدان نعمت ڪو بابن چپا — بيس دن ساليسي لس بن بگني پاوان نشانن چپا
مهرباني من ح ڪاهه ڪر هي نم يه دولت بن — ڙٽن تالوبني لاران بين ڪارن ته آڪودن
علي شه وتهوڙه ني بر ڪوردن هو بيخه بهند لل ڪر — بنان نس جهوي اڙن اندر ساني ڪين چپهو سوڳن دلبر

ايضاً

چون جمال او نظر بر روی تابان میکند
آفتاب از رشک حسنش روی پنهان میکند

بنه شنو پالس چهو باني حسنخو چشمو وچهان — تنه ني وچپهه وچپهه ون لڪ ته هو چپهو منڊ چهان
بنه افتابس نهر هٽ زلف نم نزاون نباو — تنه گراوان جي پريشان ابره لوڙه زن شوه واو
غفله هٽ لاابان بيه چپهو ابرو ڪمانو نشه نيز — چهوم دل و جانس ته ايوان آيواني ون يڪبر
نيمي پرارن بو يم بتن نار وي بار و ودان — نم ڙٽن اسماني مازالڪ بنه زن هوان
آسمانن تاب انو نه ان غمس نم يان رچهوي — اس دبان جهين نته هي هي آسمانو حيف چهو
سروه ڪل دت ون گهراني ني چهو وچپهه منده چهان — بنه اندر باغ لس سرو خرامانس وچهان
عبانه هنت دن مبلبس اڪسي دمس راضي سپين — سوي ڪوي ڙه تهو چپهو غنيمت غله انذان ان دين
ڙو مرڙه موڙهه هو متس نال املس ظهر زن ڪرهان — ڪمه شونده ڪباه سنا سوي خلوت سلطان ثر بان

زو وجه کیاه چهو سو یدگر هی علی شاهو قبول | پیشکش کرهڈ مهربانی بیه ڇهی گهر هو ملول

۱۶

اے بیخ روح پرور و وے راح روح نام
بوی حیات از نفست میل من مدام

هاواوه باوئی بو دلکو سو نه ثه اک هوا و
ثهی چهوک نه وک نه ون ته ثه چهوک وجنی پهان
چهوک واوه وانون ثه مقامات قدسین
قاصد ثه صبحکوی نه نکان نیمه بهره ثهی
دربار سی بڈس ثه بتان فراوه واتنوی
یم فوٹمنی فقیرن ته نادار مضطرن
جبرائجے وتے سو بہت نه گنتو چهودور
وبنیاه گبس حچو براندہ نشه دو رڈے گمنو
لگمتو چهوزاله نفس دیوس سبت بیخبرس
کوٹه چهسنه دردن نه نکن وو دخوارگو
ثه یڈ چهسنه تا ابید گمت برانته کانهنه بش
بس چهیم کونی نظرمه خزانس ثه کیاه چهونی
فضلکو صدر ملخ چهو دوان جو دکوی نتوی

وله روزنه سوز بوزنه ثه روح بدن چهوناو
نه وزنده میاوه کربو ثرهان نی چهوبی وچهان
ترلشبه ہتن هندوی نه ثه ساقی کلمت مبین
سار وثه راحنگ نه دوان فیض وبهره نه
عرضاه فقیره شند ثه کرن چهوے ننه کنوی
لزتو سلام نه چهور وانی بوان برن
واتان نه خدنس نه بدرگاه یا حضور
ولمنو چهو حرصنی نه چهو لو بو سو گمنوی
گومنن چهولا علاج سوسٹهاه چاره کیاه کرس
وت مطلیح لبان نه سٹهاه بیقرار گو
لاران وه فضلسی سو چهو یاران وه رحمتس
دوون عالمن گزبک نه کدک کامه باغنی
لارن علی شهو بهرینی ناثه وانوی

۱۷

نقد حیات خواهی جان کن فدای جانان
کا بنست در ره عشق آئین مهربانان

دِندہ گھرک شہ روزِن مُندن ہنہ لرن

ات سنگی پان چھی تہ کرنت عاشقو چھو

ہر شام ہران اتش چھی شوقہ منت چھوائے

دربارسی ہدس ہٹ زو پیشکش نوائی

ہم ہٹ دلچ پہان چھی تہ کاسان آپچ

تم جانسی چھپہ زاتہ دل عشقنی کروک

سدرک تہ جا نواری حیران چھپتی پوائی

عاشق چھپہ عشقہ ہانتھر لون کن ہنہ دوائی

بیدل ہم چھپہ ران ناپان بلہ چھپہ نالہ

کا نہہ پوشنگ نے پاپاہ انت شایق و الجلالہ

چھوک چشم بکمنت دریاس نشہ چھپہ ترد

نہ منگی چھپہ ہا چھس نیران ہم عشقنی تھد

بس ترس کنت چھپہ وزان سوفت چھٹی پوراو

دہ بوی خوش چھا نس کیاہ غزنی ہیندراو

چھی ہیلجی نصیبی وتہ راومتی نہ دانن

وتانن وتہ نشانہ کرتش ہنہ بےنشانن

وتہ مطلبو تہ میلو مطلب لبکٹ تہ از یارہ

یم مطلبن تہ میلن لگتم نتی چھپہ اعتبارہ

یم مطلبن ترپان چھی تم نہ گھرن نہ حاصل

حاصل گژھی تمن کنہہ تم کرن ہنج حاصل

غفلہ چھوات وتی تہ کوت کند دس کنہہ تن

کا ماہ نہ کاتس ہنز دیو انی مد دمنک

سرژ منڈ نہ نشہ چھوی گل نے گمت علی شاہ

غم کا نہہ خوش چھپہ دران گل باشنی سوگاہ

۱۶ تا چند درد عشقش دارم نهفته در جان

پنهان چه دارم آتش چون دود نیست پنهان

اندریہ عشقہ دادوی کو تاہ زن غمن کیاہ

دہ فٹ فٹی چھپم یران ون ناردل کھٹن کیاہ

ات دادسی نہ دارو گٹ نکرہ گوس لاروے

فرسودہ چھپوم گھرن می بیہودہ گو بیارو

ات دادسی دانو ہرگز چھپو دیدہ وانن

ات چھ دادسی دوا دادتو نی زہ جانن

می بچنہ رستی مو وچھپہ ابہ ہنز بجائی

بس پانسی چھپو مدت تن خانہ دت ائی

ٻس ٻان ٻالڪي نئي ڪنهه تمند ٿي ڀي آءُ
ٺوٺ نمندس جهالس آس ٻين ايسه نگو
ڏو ٻالسي ڪڏت ٻن آسان نه ٻيت ٻيازاه
تاحنا نه نشه ڏي غم نزادان ته ڪم ڪمي ڏم
مان نه ڪم سر ڪاريانه ڏين ڇهو ڏڍا ڏ
يم يهم نه ماتو فرمان حربان منش نه ڏوري
ڀي ٻالڪي نشه ڇهوي مردان لبن علي شاه

گوسوي همٿيه حيران ڪر نبايه نش ٻنزد راو
پالس ٻن ڇهوا ڏبار پوشيده ڇهوا ٻنگ ڏ
جانچ جيابا ياه منگ ٻهي ٿو گهري فنا زاه
ات غيرت آلهي تا وان ٽه گهو ته ماڪم
پرواند حڪمگوي تل ڇت پوسه ٻيت ٻين ٻٺا ڏ
ٻين ٻس ڇهو ٻنده بردار نه سوي ٽي ٻن وان امر ڏاڻ
يم ڏل نه گل ڏيئن تم ٺهو تم ٺڪسن ٻر ڏن زاه

١٩	از ڪنبار خويش مي ٻايم دمادم بوي يار در ميان خون دل و جانم همي گيرد ڪنار

مينه نشه ساته ساته بوي مي تمنز ٻوان
ڇهو مينه سه منزا ٻهٺس جراليني لگو مرته مر
ٻٺو نه سه منزين نند بس ڀي سه منزين ڏي تو مروان
ڏلبرن زاول ڪمر تو ڪانسه ڇهوي ٻوان اٿهه
عالمن ڏون لب ڇهه ساڏي ڪانهنه اندر ٿهه ڏاو
لبن رڻ ڇهي علي شاهس اڻوڻ اندر ٻرهه

ڇهوين سهنزين خو ٻڪس ٺهوڙ ها ڏتوني ڇهم دل اٻوان
ڏاڏ آساني ڏهين اندر نه سوي زاول ڪمر
ناره سند عشقته اندر ڏوس ٺهو ڇهو منهن ٻن
ٽن اٿهه ٻوان ڇهو ٻس ٻس ٻالسي نشه ڏٿهه
نم نه نادان اندر مه ڏولتر نشه هم لڪو سوان
ڏلبته جانان اندر مي ٻڍ يانه نش ڏ ٿهي گرهه

٢١	عاشقان عڪس رخت در همه اشيا بينند سر سوداي تو در سينه هويدا بينند

عاشقن هر موکه چانوي ڇهو ڇين رخ ته جمال	ٻس ڏه نش جانو تمنا دلسي منز بڪمال

یُس اکھاہ وانُو نہٕ نش اکھ نفساہ ان لولن
بسہ چانس ہٕ ہوٹہ ہوس مژ بدنی آسی
عشقہ دادی چانچی دگ چھہ واہن بسر دار
غمہ چانک تا یس کرہ ون ح ال چانس سود
سنز ہم بو نہ تھی غم چھہ بران خطا ناون
چھہ گیتزہ ساسی نت اینہ ہون چھہ وچھان
شوقہ منعلہ وُدہ نت در انسی کھنو کھہ تنا
دب ذنگ نیک و بدس چھی ہمت نہ بران
سالکن ح ولنہ پُہز محتسبی دن چھو رضا
بھکتیو محنت و فقر ک چھہ نی خرقہ چھیل
ہرہ کرمت شہ ہمدان چھو جنت الجنۃ
پی چھہ اندا اندری انگل نہ قول چھوہ ژوار بو

سوگھ مس نش چھو پر بس ہیٹ زہ جہان تش ون
سُرمہ سی مژ چھینہ بینیا اچھنی بوہ کاسی
جنۃ الماوی اندر چھو نہ خوان ہٕیت کا ہند مدار
حضرت موسی سند کٕ نگلوک گوسوی نور
ناوہ والوی سرہ سنپان دہ چھک نس پراون
مطلبکو ہنو امہ اینہ منزہ ہین چھہ وچھان
مشکنی دارا نانی چھوک اوی باد صبا
یلہ دل نلو نہ نشہ چھہ گوڈی باگ کران
ات ونندوت بنہ پری ژہ سو بار وی چھو جرا
روح حضرت عیسی تم امہ اندری چھہ وچھان
گنجہ چی ون رنجہ بچے پلیارہ رنوی چھینہ
گنڈنی ہنزہ پلیارہ کنہہ مہ تہوار یولار یو

۲۱ ے

اے خوش آندم کا بن دل از غوغا قدم بیرون نہند
در فضای قدسیان جان خیمہ بر گردون زند

وہ نہ گر کیاہ آسنے گر تزہ مرقت واہ ہیم
دل کڈم کھورقیدہ اندرہ بنز سی کن وینہ
شندروئے پاتری آیو نہ ژور طرفہ سوان
ہمتنک دو عقل گل دنہ تھی وفہم مژ نزاوہ لہ

غفلتکو چانکو زلم نہ للہ کھل نزاون ہیم
زومہ قائم قدسین نش خیمہ اسمانس دبہ
جسمچی گرمی درزم تی دل دہم ون لامکان
ہیبات اسمانسی ہیٹ وبہ آفتابچ مہر

خیمہ درشن جابہ ہندہ الفتکو سوبی کڈھنۃ دراۃ
وکہرہ خیمیس شوقنچو میخو کریں فی وفحج طناب
مُرکہالرلدچہو نفسانی نۃ ظلمانی نۃ آو
ہیورکُن بدوبی بو نہ نش نکہہ ہہیرن بسکی
نفسکو لوبونشہ آسس خلاصی اک دما
جنکس کریریں لوبی ساری خطرزراون تےہینہ
بیت مرس ہن سہ دنی لت بروئےہیہ نس طاقت اپنا
اوّلی از باغ الفت خوش ہواوا چہوس بوئے
بساز عشقن نغمہ توحید سانو واپنُ ہیہ
تفسیحی کمُ بد علی شاہس تجی باون ہیرن

دبہ تت اندرسوبت ہیدان عزت آونالو
عشقکی ہتم آسنس نے تہمی بسنن چہو تاب
روح روحانی چہوتہ ات روحسی ام تخاوباو
حضرت موسیٰ اسی بسنن نہ ہاروس پکے
از ملک دی لا مکان چہوس نے تہدوبی ہا دِن دما
دُٹ نولی بر آسمان دی ربای جیجون چہو مینے
صحبت دی ربارسی نہپ چہا دنی مفتی ہینا
کھُنکس تخنش ہیت چہس تاج اقبال لگ دی کونے
شوقہ سازندرتسند وبی نالہ کم موزون دبہ
لت دی زن ہالس نہ افلاطونہ سرّان حکمرن

ہر سحرگہ بوی لطفش دل ببالا میکشد
صورت موہوم را خط بر من و ما میکشد

۲۲

چہم دیس ہرصبحہ منسنربوبی مرہیورے کم دوان
تاپ مرہ سہلس بوان سی بڈ مہربانی دی چھپن
دابہ پانے دیس شرس دی رنگاہہ سوزن جالوز
زومہ زا ہپانس یقینکسی چہو درباطن بکہان
گنج حمام چ غیر تک دستن ڈون نہ پاک کراو
تالوس نلیس ہٹھی دل خوش سین چہوبی دڈ نلان

بیت خیالی صورتس نہنھی تے تہنان دی ہنھی نوان
زان ہیجارس پہان چھم فضلیچی یاگر چھپن
روزہ کرجبرانہ نارس کو نکس لڈ ہے ہنر
دل کی ہسان ارمانکے کریری نہ چہم ہمت چھکان
نفسہ ہرامک کالنس نے دیوتی ام لار باو
بوتنہ باغن اندری کم زنالہ باران نے فولان

ماسواہ چ زال حسینن اندرمن دِ پھنتھی گیہ	گژِ تک میدانہ شبنم تراوِ دریاوی بہیہ
زلفہ گنڈن منندی پیدایش تھاون کھٹِ گھٹے	نور روچھوین جلوہ ہارن دِراوِ کھٹمت فیٹ فٹی
جو دِ ابرن منندی ہان رحمن نراوُنی	خستہ جانن خاکین ٹھمپس صفس وَت ہاوُنی
کا بنا نگ ژامت اسرار زانونس اسی	خاکہ مرِسی گوہر انانہ تے لدون سن دِس دِسی
دانہ ہونرن منندی گرِ بل شہ ہمدان شکار	دِ نہ ناوان نن نہ سن چھوین تہ سرن دِ معنہ زار

۲۳

اگر تو بر سر کویش دمے گذر یابی
کنوز غیب دو عالم بیک نظر یابی

ژھ بچہ ژہ تمنسر ویدِ دماہ بیگ نہ نئے	گرِی کرم ژہ سویدِ کونِی نظر نہ پئے
خزانہ باطنکی دون جہانی ژہ دِنے	ژہ نئے گرہن نہ تہ باون بنی پنی نہ بینے
بجہ تہ درگہہ سپندی برگ چھہ کونز ژہ دِپان	سرہ برک سر سویاہ ژہ بیخبر ہوپن پان
چھہو نورہ چانہ نشہ ژانگ ملایکن نہ بنے	بوان ژہ پانہ نشہ چھوی زوک شمع نہ وَنی
چھہ لامکانہ ژہ لابان ندا یہی چھہ سنئے	نہ بوزنوی ژہ بنی یل گوہر ژلِی کنئے
سگی ژہ علمکہ آسنگ لدون بنی دِسی	کھنوی ژہ بیوہ وصالکو نو چھہو واصلسی
دزی ژہ پردہ نہ ہند شدن ہنی وچہ می	تمبر ژہ عشقنہ نارچ کونی سپئے یدوی
فولی ژہ اندرو زوک باغ مشک دِئی ژہ سوکیاہ	ژہ صبحہ وقتہ تسند یدِ ڈلن ہنئی واواہ
بنن ژہ سار کمالی نہ چھہ کامنی نہ کنہاہ	ژٹک ژہ ییدو وہ سوُیڈ براند لبک برتھی ژہ وتھاہ
چھہو بختنہ بڈ ژہ تسند براند چھہ بڈ یہی شاہی	چھہو بختنہ بڈ سو دتی ٹیس یہی دِوی شاہی
زلن ونہونن نہ علی شاہ امی برہ نشہ زاہ	برن چھہو فیضہ یدِ زبار بہ گرامی نشہ زاہ

کهبر جهو رحمته سند جهونا نجات جيئو ڇپنے	لواه سر ها ته ليکنا نتوي ته بس جهو ڏي

٢٤

تو کانِ گوهر کانی و جوهر نوئی
چه کاف و نون که ز کاف و ز نون بروئی

ته ڪان گوهر ڪا فڪ ته نو نڪو ٻي جوهر	ڇهه ڪاف و نو نه حڪمت ٿئي ير آدمي برتر
ٻيو ٻن ته طوافن ڏٺُ ڪ ڇهر ڇهرو ٻئي	زمينيس ته ڇهه سمان منهنجي ٻڻي
سڀن مٿري ته لره ڇهوڪ سمهتوي ٿي تم	صفات ته صافيه بخشت ته ڇهي حڪمت ڪم
بڻش ته ترفيس ڪن ڪيمے ته ٻيه پتوه	ته وٺا گو ڊس ته زر ڪار ڊحي ثو ٻيه پتوه
ته ڪهنه اده ته نه واقي ره بي بها چهڪ لال	صفت ته ڪن ته نه پوش شه شهد و نجم و جبل
ٻي جلاله دن هند ته ثالڪي ڇهو دان	سو گو متوي ٿي ڇهو بر گا مس نقط ته پوڪ
ڪما لڪن ڇهو سرن تس ٻنان چانه ظهور	خرا نجيس ته سيمت خزانه ڇهڪ مستور
تنده غير نجي ڇهي قبا ته خُر و چپنس	ته علمه ها نگنه هند ڇهوڪ مول محڪه مس
علم ڇهه عز نه چا نج ڏکر مڙي نانل	صفا ڪس صفتسے منز عزيز ڇهوڪ جبل
ٻيو ٻي خزانه زنا هوت سيونج ڪا رِ غط	ته سوي خزانه ڇهو اندر سڪا نهري ته مشلع
مشڪلي نه ڪهڙن حل ڇهو جير ٽڪ و سوس	علي شهوره مهٿ بانت ڇهو پر لبي

٢٥

گر براندازد زمانی از جمال خود نقاب
از خجالت در کسوف آرد رخ خود آفتاب

برقه بڊ دلبر رخس تر اوي ته نوکه ها ون مهيه	منده ڇهي فتاب ته نس گر ڀنمت تشبيح
فهرسي اندر هوا وله مهر ڪوي ڪڏ تي رين	نيد خالش ته ينهني ڪرده نجي احت بين

جلوهٔ حُسن کو سر کسي سانهاه سو نهاوي ٿي پاٻہ پلُ — سلسبيلچ شربتھي کر جان طوبيٰ اُک ٿيہ پلُ

درده پيالہ تمسندِ قطره زوس آتسن پيہ — گو سو بيخود تا قيامت پو سويئي نُون مے چيہ

وصلہ لذت تمسندو پس ثراوتس جنت نہ جان — ستَ نہ پس نمنسر جھپيس تش شاٽ نہ ڏو دونُ جهان

نا آسيح کر مستياه پيدا جهو رني گو جهونُ — زنده بيدو تا ابد روزُنُ کٿ بک سي مے ها هہ حنُ

مَي هہ تمسندي غمکو حن بنگہ نہ غفلت ٿلي — رندي کر پيروي درگاهہ وانگ اهي ولي

غمزدن ڄادي لدن مدن تسندن تھر نهہ چالپ — بدتمن اقبال آتسن زياده ڏينک ذو الجلال

دوه تهندو گرمي باز تمن مولي رهين — زاه نہ اندر خواب في هُو کھ زاهدي عمره جهن

کياه پُن چانوي جهو يا نو کہ بيارِ اووچي — ٿهاپہندوي تاپ ٿاڏُن ٿهاڏ گاري بور پيہ

کياه رپہ هندراه هونرس لاره ين پادن پوے — ڇھي خرابي جانسي جانانسي هيس فن ڏوني

عالماه بيدو علي شہ گو فنا مُوزن خسے — خطره هو درياوه سي ني آب ميلوي ابہ سي

٢٦

بر جانِ مستمندان داغي ز غم نهادند
کز سوزِ آن دو عالم در حيرت او فتادند

دل جهوے نهٹے غريبن ڄادو سو داغواني — نهو حيرتش زه عالم جهي ڏ زدزي پواني

دروازسي ٹھي تش عالم لبان نہ اک جو — نادرني گداين سوي فهو سين نہ کياه کو

مُشکاه زلف معشوق ڏون عالمن پواني — آوِرتي زه سمسار جھي عشقرنم جهواني

دولت هيي لبو نازنهاڏان جهپہ پياسہ بدساس — وندان ڄلن نہ جانن خانن کران جهپہ تکم ڈاس

منانني تسندن لساحت ٿمان نہ هين هوے — تجھہ مخشري جهپہ ٿلان پس ياد حق هن جهوے

درياره جي مژه هند مشکاه يمن تتاه واو — پز کن لبن نہ انسان کن پيو وي هن ناو

یم یارسی نہ ڈیشان فلوانہ لَس متی چھی
انان چھو واصلن ناو دنیاہ سی نمی آسے
نفس گرہ کھسِت تِمے سالک چھہ تل ہوانے
زانن بہ نفس ظالم بَڈ ناگہچ بلا یا
عشقہ تنن نسندن چھی غیر رنگ ژُونِ جاے

نم آمنی چھہ اعمی انم زن نہ زامنی چھی
یم انِ گمر ہن تہ اَنِ بِ حاصل تمن چھو یہاے
لا فہم نہ ہمنچ زاہ لَس چھی انِفہ دِواتی
دَپ رچھہ مہ تل نپاہس انہ خبر این خدایا
یا لَس علی ہتھن یا ڑ چاران چھہ یانی کتے

۲۷

مبانِ آب حیاتی و آب مے جوئی
فرانہ گنجی واز فاقہ در تنگ و پوئی

منزی ژہ آب حیاتس ژہ تریشہ ترشہ کران
ژہ گوچھنی چھو دِنوی فن کنت چھو مہ دلبر
ژہ زلفہ مشکہ تسنیح گرثہ مان چھہ بواندے
یوان اَوی ژہ لبنہ حلبیہ سنتر بوباہ
ژہ لبنہ اندرہ نہہ وی چاو معانہ ماوان
دماند چانہ بجیر وت چھہ پیشکنی کم دار
نبہ وتوی چھو زلکوت ژہ روبہ ان پرنور
ژہ وصلہ پوشہ بہری بلند لر ہی گمت پناہ
بنی ژہ مجلس خاصس نسند سی اتُوی

خزانہ بل ژہ گنی چھوی وان ژہ فاقہ مران
سو گو چھہ اصلہ گنی ژہی کران ژہ ات نہ نظر
ژہ نزلہ یا دہ گمرژ چھی دما عشقی بندی
ژہ زلفہ اندرہ تسندی اکھاہ نہ چھک مے یاہ
دیان ژہ اصل و فرع چھی ژہ بیخبر داوان
ژہ مشکہ آدڑنی چھی ژہ زہا ڈون مردار
طبیعتک تہ ہواک گکان ژہ جای ضرور
ژہ بوی یا نہ کھمنت چھو گجے ہندی تو شان
وتھی دتی تہ ژٔلس تھاو ہدایتک و زنوی

دِلکو انھے ژہ دماہ اک چھلن ہن نہ خودی
خدا لبن چھو علی شاہ آوی خودی چھہ بدی

٢٨

تا بیفشانی دبینہ دامن از جان و جہان
از جہان و جان بیابی فیض اندر سر جان

جانہ تہ دنیاہ نشر یا نہ سالک دل دن
لنت انت یا چہ سو تھسی حر صکس وتھنتھی تلی
چھی زم دمنت توانی نت دیک ان کینیو کال
برام چوکن انفسکن تراونت لیون رتھن دسن لنھاہ
پچار وابن تس گرتھو دحابنت تی رپ نتہ نور
زماہی ہمسایہ منن کرد دبخلوت دمیدم
بیدلن ساقی چھو ہس نفی وتن چھیہ ساز ندر شان
بادشہ عشقس لکھانی چھی سو پزہ لازمی ہی
گاسہ سے ہو زد علی شاہن تہ آتش عشق یار

تا نہ سر جانسی کر فیض ہم دوشوی ہن
واقفی ہزاونی خوش واوزن صیحک ڈلی
بڈ نہ نن کیتراہ للہ وک جانسی جسمن ملال
تن سنتو اسمانوی پٹ کن وفاہ کر احناہ
رازہ ہو نزن پومنی سینن کن کھت زماہی ون
ہیرن بیرن ففیرن ہمندہ دبدارک کیھ غم
دادلذت عاشقن نے راحت دل سوز جان
دیدہ نہ دل اشکیس کرزس نہ زو وندن بیے
دپ گاسس گاسہ دزنھی گوسین ون عدن یار

٢٩

سیر ہمای عشقش والا بود ہمیشہ
ظل جلال حکمش بر ما بود ہمیشہ

نس عشقہ رازہ ہو نزس فت ودو وتھدی چھے
فرمان اسی کرن ڈاڈ درحکمسی اسی درائے
دل مبدلن ہندوی کرمند تسند جلال
نس حسنکوی چھو شہباز نس ون منس چگونہ
مشکھی تہ ہوٹہ مزہ ہندیس یس نے وسن نسند آی

بڈ چھو ہمیشہ اقبال نس نے نبہ لدلدی چھی
چھی بخنتہ بڈ اسی ون ہیر اسی چھہ یتھہ زماہے
نی جایہ کرنوی جای ڈاڈی نسند جان
نہ نی نمونسی ہیب ڈلیشن چھہ گونہ گونہ
نس دبدم دمن سینت کم عنبرہ ابردرائے

یس غفلتچ ونہ ہیٹ حیثمن ننہ اتھو ہیو
تس ناوہ سی لگوی ناہ سوی تس نشہ جدا گو

تس نامہ لگ جیبن ترمنت نہ کانہہ ہو اوتے
زانی فقط سوناواہ حاصل نش چھو ناوی

ہیو کر تس بوحدت پی تس دنوی نہ ذاتن
پُش پاسنی ہمی پاو وت راوانس اتن

شوبی چھہ اندرہ جیس عرفا کی لتسند لوز
سی عارفن دھی گے اندرس کر یکنہ ادوار

یم وچھو نہ مستند وروی تھون عالمن سوانن گو
یس حیثمنی ذنگ گاش ڈاڈی سوڈیشہ ون گو

یت جایہ جاینوی کرہ عشقن نسند نہ شوران
لذت ہمیشہ تت چھی راحت تنگ نہ سوزک

عشقن ترزدنہ بزساغناہ نہ اک ہواہ
بد نعمت الٰہی نہ شاہنشہی چھیہ واہ واہ

چھوی میلہ منو تسندوی رامت نبز نہ فلوا
افتابکی سو باٹھن ذرزن گت ہو بدا

سو دازدہ سپن نم سنیثر ہین تسنز ماہی
کھیٹ کھٹ اتھہ منزن پی نن گے نہ فٹ فٹی دار

درگاہہ منزی ہپٹ گرتھہ باپہ نش علی شاہ
بورت کہ عشقہ مجلس چھی منہہ منزاہ

زاہ سوی اثہی نہ دربار یم چھوی ہن بان
سرکار چی چھیہ بڈ ڈال گالن خودی گتھہ ہن فان

۳۲

گر نسیم وادی اسرار خواہی تن گداز
ور تجلاّئی جمال بار خواہی جان بباز

بڈ گرہ ہی اسرار کے میدا نوی زہ خوش ہوا
چھوی بدن گالن زہ لازم تن بجاون ناروا

بانہاہی تجلاّئی لقائی ذوالجلال
چھوی زوس گندن گر تہی چن جان نبی دتین جلال

زوزہ ڈھر معشوقہ سند چھو تن بنیثر قید خان
قید خانچ لرہ نہ دوس لرمیلہ لرباجان جان

دشمن جان نم زہ یم ڈھر بارہ سنزہ چھی وتے
سرنہ گمبر دشمنن بھتی یار سی باوک رستے

رندنی بدرگاہہ ہندن بار جابنازی لگی
کرتھہ کرن زی عشقبازی یرہ زہ بازی نیر لگی

مول ربانی زاہدن نو دانہ نن ڈگا چھوے
بیم ہا رن یارہ سنزن دا گردن تر اوسر
نم رسنو اسمانو ہی ہیٹ کن کلہ گڈ مرحبا
کت مہ کر لذاتن جیہنچ دنو ہی زن عشقہ نار
روح قدسی فیض نشی ون سبر چانگ تھاوپو
ستمسی پوہرس ہہک ہیٹ ون زہ شاہی تادپن
بدونی روزک اپن نش چشمہ تربرت ہکنہ زاگ

پیشکش نی ڈال ہڈ اگر رد وسوز و ہنی ہوی
نش سرفرازی کرک اقبال نش ون تو ہی زیر
صبر و تسلیم و رضا اس آمنو ہی پڈ مرنا
آستھی گلزار جنت کیاہ حماجیح ت بکار
جیہ چکوی نہ لو بگوی گر براہمن ہیت مو دنگو
ای نشہ ہمدان سوالوانہ چھیہ کیوان نت دیان
زیہت نہ زہوٹ تراوت اپن ونشن یا زینہ نار لاگ

آنکہ از سایہ لطف تو نشانے یابد
ہر کہ بیند رخ تو تازہ روانے یابد

۳۱

ییبہ یس رحمتہ چانی مہرہ چانیوک شہلو تی
نتہ یس ہیٹ مژہ چانی ڈولنوی تراوِہ ماہ
ترلبنہ ہنو چانہ و صبا لگو زہ کنونی بل چھو لبان
و نہ و نہ چانہ خیالہ نہ دوان ہم چھہ ونی
دادہ چانگ مژہ گر زانہ سو یس دل تمنوی
سو کھ نہ نش لبنہ چھو چانی غمہ نکس آسان
دلسی گوبہ گمان مہ غمہ چانگ مژہ زاو
صفتھے و ردہ نارک ونی نش چھیہ شبن
غمہ وئن نہ دادہ برنوی نشہ ہمدانس دل

لوزہ سوی ڈیشنہ چانی لبہ زو نازہ فوری
مژہ فی سوکھہ نہ جنت تہہ و ہنہ سی ونیبہ چھویا
پیشکس ہیٹ ڈیسی سوی کل عالم چھو لبان
قدمس ہیٹ قدمس نم چھہ مژو دہی نونی
لبہ دولت سو بیس مژدادہ چانی زمنوی
آفرین نش دلسی یس تہ ہوٹہ چانگ امکان
کنہنہ زانان چھو خزانہ بکمال کس کنہ داو
رمسی ہیٹ رمسی یس غمہ چانچ چھیہ زبان
چھو سخن بابس نشہ دربان انخہ نشہ بانس دل

یکتہٕ میانی دِلہٕ کن دلبرہ چھم چانِ کٔمن
چانہٕ دٔرشُن دِنہٕ بلہٕ تی غم دینا مہٕ ژلن

۳۲ صبح دولت دمد از مشرق روبت روزی
جان ز ہجران شود اندر سر مویت روزی

کاش بیہ مشرقہ چانی بنہٕ سوی اکہٕ دوہا
زو چھوا آمُت بسہٕ ون امہٕ دُورہ کٔرِ کسہٕ
غمکی مغربہ چانی پیومہٕ وسنھی بُون رو
دل چھو خو گرہ چہرہ چانوک گژہٕ خون تس چھیہ با
بختہٕ میانِ نکُٹ تاپہ دانہٕ کھسیم فلکو زبری
دُورِ کہٕ ترشنہ بنی چان تہٕ تنہی کینہٕ دن
غمہٕ لٹھہِ چانہٕ چھو کہٕ لدِ چھوا کھاہ تُس گمنوی
درگہی چانہٕ ٹھی دُوشِہ ہمدالسن لٕو
برانت چھس نہٕ وُمو منتس ہا بدن بیہ فری

دکھہ زہُو ہا دلبرہ سانی بنہٕ سوی اکہٕ دوہا
کلِہ کوتاہ مبلہ باہو چھو پانی یاہُو
کھسہٕ آخر زہُو ٹہ چانی پردہ نرادم کیاہ گو
گومہ ہنہِ چانہٕ عذابہ چھو ژمان بوبنہ تا
بوزہ بد وی زقبولی دوہہ اکہٕ خوشخبری
مبلہ شربت دوہہ اکہٕ تم کولہ ٹھہ چانہٕ تہٕ جن
دُوہہ اکہٕ چانہٕ زہو چہ منز سوگو کلن بتوی
مشکہٕ چانہٕ اکہٕ سبتن زندہ گژہ ون سوی چھو
گیہ عمراہ دوہہ اکہٕ ون دِوہٕ تمنا بری

۳۳ آنکہ بر بر دوری عکس جمال تو ندید
غرق آبی ہست کہ یک قطرہ بلذت نچشید

ہمنہٕ ہیٹ پرت وِقس دِ بہدِ دلبرہ چان ہیٹہ زہ
قسمونی زن چھو سو آبس قطرہ تم کاہنتہِ نہٕ چھو
نزلہ بادی ہنت سو چانی دورِ رگ کو مرہ تل
زلفچی بوی خوش وکاکل آن دلبرو یار

پرنہٕ ہم ہم یہ سبق چانو سرہ ہم کرنہ خدا
نزلفیہ نزلفیہ چھو کران تس ہٹہ بن آب نہ پیو
زماگہ چانگو نہ دماغس آسہ مشکاہ زغلل
ییہ تس کریہ پیس یس زلکوی بادہ نجار

حمد ه بیرت پیش پنهنجي ولن ٿي دیه گاره ته زباني
غفلت سان ته هاندي بي پڇي هو لبان عمر سوما
نندره نازن پنهنجي ه بو قربه گره گرسو خدا!
جلوه چاني جهو جمالک جهو تجلي به عيان
جهنه سنني يه ذرن پنهنجي باپنه اک دانه هوا
مهره چاني جهنه ڏبيت نيک ۽ بدکا پنهنجي
ته وجهون پل به بجي ني ننه نل ميانو وين
پرده ٺل بليه ترا وتم تهو نپه پنون مي پرو
دبه گرلاف بچاني کوه بله تت پيته ناف

آپسي منز عمره پنهنجي ترلسنه تر لسنه لگو گاڏي
پانه رسنوي جهو گرهان پش انهه تنس آوه رما
ننه کاپنهنجي نيور ننه نخ تل جهونه کاپنهنجي تهو جهو خدا
ذره ذره عشقه چاني جهو نشان کل جهان
به اثاني نه ڏلان جهوک ته وبچه چاني تنشه ڏلو
مبله سارن جهو نبو مرونت جهنه خبر بانه خبر
امه بيٹ کن نه خزانا ه ثه لبت جهونيه انن
روه سي کن شه بهدان گهه بنت روزه لو
جهو خدائي لکني مدنه خودي گروه سو صاف

ز عکس روي تو پابند مقبولان هدا ينها
ز خاک کوي تو پابند مسعودان سعادتها

بين کم کم هدايت نم وجهن نم چانه روبچ رنما
قبولي مقبلن چانن تهندي لانه فريثر آسو
ته هو پو حضرت باهو ون ته پابسي گرن نو
انز گرا تر واره جهو بونس کاره سانک عار
عنايت ته کرم جا بوي گدا بن کنو ته نادارن
حمايتر فضلني چاني کرن نا آسني اسن آهي
مهرباني کرن باني بباطن نو ونش اندر

تو کم کم سعادت ني بيو کر چانه بانده چاي
رٹن يم يم نه بر نه ابوي تصيبه منسدي شر آسو
ته دريا جهوک نه تجيهار گناهن سانني ڏب ڏيو
ته کر پوشيدي عيبن جهو چاني سنز گوهي ان کار
تسلي دت جهنه سي رحمت دلس سارن گنهگارن
حمايت سي وٺي منگان نه وجهو فضلس چانسي نجاب
مهرباني نه ڏلادن گناهن گذران ون کر

سُو مُہرکِ لہ انہ ہو تری مہ زُوس پیٹھ اک نظر آوی
پیٹھ چھُنہ چانچی وَن ڈٔن کران پرن سانہ دِسو زِی
ژٔہ بقع تراوِتھی مو کہہ وچھو نوراہ انٔتو شُعی رَن
لگی زلفہ وَرس اکسی ژٔہ قُدسی لگمتی قلوا
علی شنہ ہمنک دَل دِن سین لہ ہی بانہ نش قانی

رُمہ رُم جسمکی مبانی کراش دولژی پراوی
دِکھی اک دِرشناہ جلواہ وَنہ ون کینہ مارِ وزی
ژٔہ دونزا وتھی مُوژہِ راوِدہ گفتگو فرن
ون کیاہ آدمی خاکی کمن دِ رَدَ مَنتی قلوا
نِنی تَن عاشس اندر بنت غم ہم ژین جانی

۳۵

در محیطے فکندہ ام زورق
کہ دو عالم درو ست مستغرق

چھُم محیطس مہ ابرہ ژھینژ ناو
وَنہ ایوان نہ جبر تن اَم مارِ
ناوِ گو آب یُپ ہتو ہی رُوزن
آبِ دریاوُہ آبہ سی گرِہ کیاہ
وُچھہ تفاوت مہ جسمچی بنیاد
اصلسی کہتو تغیر تے تبدیل
کفر وسواس وکار شیطانی
ٹھُریہ گو ٹھُر یہ زانہ تو نادان
یم خداتھ لنڈ منہی تنہ تراو
یم اسی دپو نہ بوی نہ بوی تہ دوئی
ماو من وکن مہ ای شنہ بہران

بنیب تت منز نہ عالمن دُون آو
ناوِ نش آب آینہ نش سگار
معنہ مشکل چھو لگیتی بوزن
مردنی مود مود منوی مرِہ کیاہ
ٹھرہ ون چھی ہمیشہ تفاوت باد
نت بجائی چھہ رنگ برنگہ دلیل
بدعت و سنت و مسلمانی
آگہن نش چھو ساری یکسان
کُن سُو وانی نہ احمقس ونہ لاو
نس خدا چھوی نہ گو جدا نہ انوی
گو کہ بندارہ باخدا چھی زان

لافِ پندار احمقن جهوی کار
ترا و پندار ڈیشه هس دیدار

٣٦

آن دل که بیافت یکدم از کوی او نشانی
گردد نثار راهش در هر نفس جهانی

لُبو دُورهِ چانه بَنده وے بمہ دِلن نشانه
نَیکس تہ جیر بتن منز بڈ بڈا ملا یکه پے
جانی خیاله نا وہ بس بس مُو دُر رکمت لنڑ و
نس خوانکوی نتو چه نزین گیمت دَ و نسی تهہ عالم
کہنو ٹہر نوی ہو چشمین تہ ره لوزه نہٹ نہه چانے
گرنہو چانه کو چه مُشکاه ارمان دِلن جہو تیہائے
دَدُسی بو داغه جانی مطلوبہ تِی و تی کیاه
دِنت بہ فه عزنک جہو کہ لن لنڑ دُون ابره زها یه
سَودا جہو بیدِلن چانو سو دا اسی دہ سُوداه
سَر پاسہ بدِنہ لیپه گے ڈِ بڈ جہو سر سو کہاہو

وَندان چہو نت و تہ سوی پر پرت نہہس جہانا
دادی لداه جہو چانو درذکر سُوته یهی یهی
نس لذنس جہو نسبت جنت تہ دُوناه ہو
نس نش برابری جہوی ندوه شادی و غم
تعریف غم و نِن چانو طاقت جہو گنت زبانی
زُو سارنی جہه کر پشیان گنره نوره چانجی ماہ
روشن نژه نس جہو ساروی اسراره نی نزه آگاه
لوکن جہه نوره چانک بن بن گمانه دا یه
جو دُک نزه کا نہنه نقصان کر میلکوی و خُوداه
سوی سر ہنا علی ننا ه نس نس میں اڈوی لنو

٣٧

درد عشقت که دوای دل شوریده ماست
هر سر موئے ازان هر دو جهان کم بهاست

داد عشقن چانو سانن و بنده دادن دِ زمان
غمه چانکِ مُی جہو آمُنت حصه تہ تنی بابت
مُو دُبُس دِ اده نه جانی مره زاه غم تہ ہری

نه دادِک سر ہر مُو لیسه ملک دِ و جہان
کیاه سو تحفاه جہو ته گران نه انه بیبازه ائن
نس دِ ننگ ملک تغابس جانه شمشیره مری

تم مران کري جهڙي مران تم يم کراڻي ته شهيد
ڏسيتهي چانه بلا به عمره مزه تل دلبي
لانئوي دلبره سنڌي جهڙو وفا ئن نه جفا
دِباروي نش جهڙو نقش ئبد يار دبنايارن
د ونغي ميلبنه چانج جهڙنه مفتي آسان
وارياه تيرغمس ته ثي بيري کرتهه جهڙو زو
تبر چانو بڈ جهڙو مهرين وهيسي ستي زو هي
چانه دريابه بڙهان کينه نه کنه سار جدا
مطلباه کانهتنه دلس مه غمه چاني نه سوا
سوداهس ڦه سو اندر طلب سو دنوان

وجهنوي چانو جهڙو شهيدن لسئوني سي عبد
ياره سندوي جهڙو جفازن خلعتاه کاملبي
نعمتهاه بڈ جهڙه تمن سي يه عنايت گفاه
ترا ونوي سر جهڙو تن بم ته دِقي دن گارن
زر جهڙو دنيا لو کبي دنوسر ته دلو گرثني جان
سده کس ڦن ڦن کس کياه سنه طالع کس جهڙو
سده ناسوي بيه ناسوي جهڙو نه مکوي ڦسي
نه ثرين ڦن جهڙو بڙهين سانو جهڙو فتون چانو نه مدا
غم نه بم چانو دلبي دادلدن هند جهڙو دوا
ته نه سوداه سو اکنه جهڙو علي شاه لوان

در بن ره هرکه او ثابت قدم نيست
ره جانش باسرار قدم نيست

۳۶

بمس ڦربت ڦته اندر نه کهو بهي
نسند نو بيخبر اسراره بنش گو
کرن بهنر گرثي ته ئي استقامت
دلاه ئبس ملک معني سيلسي زاو
خبردارس زبرگرهس کرم کم
دلو محرم سپن عشقس ولو هوا

نمس ڦرن عالم باطن نه کري جهي
سواز دلدارته دبداره نشس گو
دپان انت جهي کرامت بڈ کرامت
نمس ساروي خطرته وسوسه دراو
نمس گرفته فکر شادي نه کمک غم
ولو ها تمنري ويري کلو هو

سِرِ سِرُ واقف کرن ٿي دانه دانه
نه دریا چھوی جدا ٿن قطره هوئن
نگاهن چھي نه بدریا دِن برنن تن
سپین فاني ٿھان منز صدرسي لاي
فنا آخر گرهون آخر فنائي
برنِ آیس بله دِ توقطر ني یاین
ولیکن شرط گونا آسنوي جانو
سپین ٿي پانه نش نابودني صاف
عليؑ مرتضا ٿس کن نظر کر
خدا و مصطفے سوي پیر ما دي
اني کن فیض ٿي ون بارن بنز دراو
خدا و مصطفے ٿرِ شه دي عنایت
بلا ٿہن رافضس چھي را فضس دي
علي شاه هو ٿه بند دي نه چھوي ناو

چھہ بیگانن نه ٿانان محله خانه
نوی نو در شکم ٿي دُرِ عزدان
کمک ٿي مخمکي دریا وه آسن
چھہ انکاپچ نه اقرا پچ ننهِ جاے
ہِنه لارُن بوره توزي نادلاني
سپین ون نن تني دریا چھو بیان
سُمنت رانس نه افتابس کمیو مانو
شهلِ گوراںکوي پهوین ومس ناف
علي شاهو سوجانوی پیر بابر
نمس رسنوي نه اتو کانهه واتاوي
چھو ناواه بن بنوي آگر کنوي آ د
کرن بس نش کري شاه ولایت
سوماني کرسو ٿهو نه نفر وچھان چھوے
ننه ہمدان امي ناوکن دتوي باد

۳۹۷

اي شده نور خدا از مه روي تو پدید
خرم آن کس که درین عید مه روي تو دید

پیره نورانه نشه جانه نشان نورِ خدا
مرحبا چھوک چھه نشان کیاه تمني جان نه عید

زندرسي یم ٿه وچھان تن تمني پورِ خدا
رو بروم ٿه وچھاني چھه نه ہم چه بده بدید

سوخراباتِ فناس ذرّہ زن محو پیہ
خاک زن سرمہ منس در نظر پاک بنی
زندرسی نش وچھنی لگو تہ پتس سارِ پرن
وہ سوکیاہ تجنہ بڈّوی کیا سو ٹھری کارہ تھکی
شوذری چھوی لعلی تہ نظراہ نس نغ ذرّہ کیہ

کمہ سبنق نہ لکی دامنہ چتے عشقہ مشبہہ
لاگہ یسُ براندہ مژی چان اچھن سرمہ گنے
ٗگوسی زن منھتی یسُ ذرّہ دئی بوسہ کھرن
بایرس یسُ ذرّہ بتھی سوان جلوہ چانہ یکی
دانہ کنُ کنُ سومر یدی پیہ یسی بیرہ نظر

گشتہ نا محو تجلّائی جمالت جانم
دیدہ ام حسن وجمالی کہ درو حیرانم

۳۰

ڈیشتھی چانو تجلّی بنہ بو آتش نرنہ
بنہ کل نقش دو عالم دِلہ چھینتھی منوان
بھنری وندہ ورقس بنہ پوت امہ صفا
ماسواہ گ بو امُی نہ علمہ جانک چھو مہ کار
گبہ عمراہ نہ عجایب چھوسہ کنہ کنہ بو وچھان
پانسی پانہ بو عاشق پانہ دادوی تہ دوا
عشقہ کافر بنہ سینوس دِل تہ دین بنہ متھل
گوزرِن کرمہ خبر تہ روزنہ کنُ کنُ تہ خبر
بنہ فانی گژھنکہ ملکگو سینوس نتے شاہ
بہ علی شاہ مہ عنایت شہ ز دربارِ علی

وچھویہ سوی حسن وجمالا مرِہ حیران تنہ
خطا منہ لدارہ دلس منز تنہ چانوی چھو بوا
پرُ مہ دیدارہ سبق چالو ٹھو مہ ساروی صفا
زان چانی چھ مہ کرُ جان بیزانی نہ بکار
پانہ زہ ہا ڈان بو نین پان پانچی کنہ نہ مرِلن
راونگ نیب لبن نو کانسہ نش پانہ سوا
نہ بواز شک وا یقان تہ زایمان نہ مکل
بہ خبر باخبرن کژ وخہ مہ دمہ زیر
ٹکہ وان چھوس نہ بو گرہ منگو ملکِ لقا
فیضِ یاران بنی نن چھوِ ز سرکارِ علی

یس خدایس سو نبی یس تہٕ زنی راضہ گژھن
از علی فیض ولی زان راضی بوزہ یہ کہ
دل ولی گو سو ولی یس زعلی جلوہ گری

تس کرن شاہِ ولایت کرمی فیض تژین
راضی درہ بدوزخ راضیس بوزہ سقر
کاشریس فی ولیس کن بہر اللہ نگری

چھہ نظر چانِ پیٹھ اک یہ ولیِ کملن
کاشرن کرنہ نظر بیم غم دارین زلن

الحمد للہ الذی بنعمتہ وجلالہ تتم الصالحات والصلوٰۃ والسلام علی رسولہ محمد اشرف البریات وعلی آلہ واصحابہ الفائزین بالدرجات العالیات وعلی اولیاء امتہ لاسیما علی الامیر الکبیر السید علی الہمدانی الذی ارشد الناس الی حقیقۃ الذات والصفات

امابعد میگوید احقر عباد اللہ حافظ محمد عنایت اللہ ابن حافظ محمد حسن ابن حافظ ولی اللہ ابن شیخ محمد صدیق اللہ ابن شیخ عنایت اللہ احمدی ابن شیخ محمد اسمٰعیل الاحمدی الکبروی الحنفی غفر اللہ تعالیٰ لی ولہم از انجاکہ آبا و اسلاف این خادم اسلام از حلقہ بگوشان و ارادتمندان این سلسلہ علیہ عالیہ ہستند والد ماجد من علاوہ او مکتوبات قدسی آیات جناب حضرت بابی مسلمانی و روضۃ الکبرویہ فی اسناد اورادفتحیہ کتاب چہل اسرار معہ مقدمہ آن اسرار الاخیار طبع نمودہ بود چونکہ مضامین عالیہ این لآلی آبدار و اشعار عنبر بار در افہام عوام گوشگذار نمی شدند لہذا راقم آثم ترجمہ منظوم آن بزبان کشمیری من تصنیف ولی اللہ صاحب متوفی کہ ہنوز بخط مؤلف بطریق مسودہ بود در قالب طبع در آوردہ ہدیۂ ناظرین کرام مینماید از قارئین ذوی الاحتشام امیدوارم کہ مرا بدعای خیریت دارین باد و شاد نمودہ مشکور فرمایند وفقنا اللہ تعالیٰ لاحسن الاعمال وخدمۃ الدین آمین

راقم احقر حسام الدین مخدومی خانیاری